

Brudte favntag

Kærlighed, jalousi, overmod, magtmisbrug, forræderi og hævn
Af Susan Skogstad

“Brudte favntag” går frem og tilbage mellem 1994 og 2008. Filmen begynder med at vise en forfatter, Harry Caine, som lever i mørke. For 14 år siden kom han ud for en voldsom trafikulykke på øen Lanzarote. I ulykken mistede han ikke alene synet, men også Lena, kvinden i hans liv. Denne mand bruger to navne, Harry Caine som han underskriver sine forfatterværker med, og Mateo Blanco, som er hans virkelige navn. Harry overlever bl.a. takket været sin gamle, gode veninde Judith, som var hans højre hånd, da han lavede film, og Diego, hendes søn, der fungerer som altnuligmand for ham. Harry er en aktiv mand, som forstår at nyde tilværelsen inden for de grænser, som hans blindhed nu engang har sat ham. Han har fortrængt sit forhenværende liv som Mateo: Mateo døde i bilulykken på Lanzarote.

Katalysatoren i filmen er nyheden om Ernesto Martels død. Han var for 14 år siden en indflydelsesrig, skruppelløs forretningsmand og Lenas elsker, men en række korrupsionsskandaler gjorde, at han endte i fængsel. I 1994 viser filmen Lena (Penélope Cruz), som tidligere uden held har forsøgt at blive

skuespiller. Hun opnår dog (1994) at få en hovedrolle i en ny film takket været Martel (José Luís Gómez). Martel er en ægte psykopat og overbevist om, at han kan handle og behandle med alle, som det falder ham ind. Han er besat af Lena og beslutter sig til at producere den film, hvor hun har hovedrollen. Han kontrollerer alle hendes bevægelser. Han 'stalket' hende. Til dette ærinde bruger han sin søn – en ung forpint fyr, som ikke tør 'springe ud' som homoseksuel. Begrundelsen, som den rige elsker bruger, er, at sønnen skal lave en dokumentar om, hvad der foregår under optagelserne, så materialet kan bruges til at markedsføre filmen. Den reelle hensigt er, at vide, hvad Lena foretager sig, når hun ikke er sammen med ham.

Tilbage i 2008 bliver Diego indlagt med en overdosis narko, og Harry tager sig af ham (hans mor, Judith, er bortrejst, og Diego vil ikke forskrække hende). Da Diego begynder at komme sig, spørger han ind til, hvad der egentlig skete med Mateo, og hvilken rolle Ernesto spillede i dette forløb. Harry beslutter sig for at fortælle ham historien om Mateo.

Historien om Mateo, Lena, Judith og Ernesto er en historie om en hed kærlighedsaffære, hvor jalousi, overmod, magtmisbrug, forræderi og hævn præger relationerne. En gribende fortælling, som bedst illustreres af de iturevne billeder af to elskende. Mistanken om, at Lenas død var arrangeret, hviler over hele filmen, men afklares ikke. Judith tilstår, at hun har forrådt Mateo og solgt sig til Ernesto, der som hævn ødelagde Mateos film ved at sætte kasserede scener sammen, så filmen fremstår som en fiasko. Judith har dog bevaret originalerne, og som en form for 'memory recall' sætter Mateo, Judith og Diego sig for at samle den originale film, så den kan fremstå i al sin glans.

Sammenlignet med andre Almodóvar-film indeholder denne film nogle alt for lange og stille passager, og man savner umiddelbart den sprudlende dynamik, som ses i "Kvinder på randen af et nervøst sammenbrud" fra 1988, eller "Kika" fra 1993. Almodóvar benytter lejligheden til at hylde nogle af sine sekundære skuespillerinder fra tidligere film, nemlig Chus Lampreave, Rossi de Palma og Kiti Manver, der medvirker i korte sekvenser. Chus Lampreave optræder med en lignende rolle, som hun havde i "Kvinder...". Ligesom i "Volver" (2006) mangler der heller ikke i denne nye film en hyldest til gamle filmmyter. Her gælder det Roberto Rossellini og hans film "Rejse i Italien" (1953), hvor Ingrid Bergman står ved Pompeis ruiner og overvældes af en indre smerte og længsel ved at se resterne af et elskende par, der omfavner hinanden, for sådan en kærlighed har hun aldrig følt for sin mand.

Filmen har også en del religiøse hentydninger, bl.a. er der kors både i Harry Caine/Mateo Blancos og i Judiths hjem. Almodóvar leger også med de bibelske navne, og de handlinger, der er relateret til dem, ved at overføre dem til filmens hovedpersoner. Hans hovedpersoner har navne som Lena/Magdalena, skøgen som omgikkes Jesus; Judith, fra det Gamle Testamente, der tilsyneladende forråder israelitterne; Mateo/Mattæus, evangelisten, som skriver historien om Jesus; og Caine, der dræber sin broder. Han leger også med de to vigtigste bipersoners navne, Ernesto, som oprindeligt er et germansk navn og betyder stærk, voldsom og stædig. Således får filmen en ekstra vinkel.

"Brudte favntag" minder om en græsk tragedie, hvor guderne straffer tyrannens hybris med nemesis. Det drejer sig om at få hævn. Alle har noget at hævne på hinanden og er i stand til at vente i flere år på at fuldføre hævnen. Der er et spansk ordsprog, der siger, at hævnen smager bedre, jo længere man venter. Dette kan man sige sker i filmen. Der er ingen spontane og overlede handlinger selv ikke fra hovedpersonen Lenas side, der ellers er den mest fyrige og sprudlende af alle. Alt sker i et langsomt tempo, og dermed træder perversiteten tydeligere frem. I filmen er perversiteten først og fremmest tilknyttet den gamle elsker – tyrannen – der dog til sidst bliver indhentet af nemesis og mister alt. Det gode vinder i det lange løb over det onde.

Los abrazos rotos - Spanien 2009 - Instr. og manus: Pedro Almodóvar - Medv.: Penélope Cruz, José Luís Gómez, Lluís Homar, Blanca Portillo, Tamar Novas, Ruben Ochandiano - 129 min. - Biografpremiere d. 21/8 2009 - Udlejning/pressebilleder © Sandrew Metronome

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7170&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/broken-embraces-film-review-by-andrew-robertson>

<http://www.nytimes.com/2009/11/20/movies/20broken.html>